

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817200279
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8817200279.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: M. U., C.. XX. XX. XXXX, D. S. M. XX, o zaplatenie 670,55 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 550,11 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 550,11 EUR od 21.09.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom I. inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. sa podaným návrhom dňa 13.01.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 670,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne za obdobie od 20.02.2014 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 20.09.2013 zmluvu o pôžičke č. 6157962 na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v celkovej sume 894,60 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný uhradiť pôžičku v 36 mesačných splátkach vo výške 25,57 eur. Doposiaľ žalovaný uhradil sumu 0,00 eur. Vzhľadom na to, že porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku respektíve jej splátky žalobca listom zo dňa 24.01.2014 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalobca dňa 19.02.2014 úver zosplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 670,55 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0,00 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina plus náklady na vymáhanie mínus prijaté úhrady = žalovaná suma 670,55 eur + 0,00 Eur - 0,00 Eur = 670,55 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje tzn. zostatok mínus pokuta = žalovaná suma.

2. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná dňa 13.01.2017 má za to, že uplynula dvojročná premlčacia lehota. Bližšie sa však k právnym dôvodom podanej námietky premlčania nevyjadril.

3. Podaním zo dňa 13.02.2018 zoberal žalobca svoju žalobu čiastočne späť, a to v časti úroku z omeškania, uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 670,55 eur od 20.02.2014 do 20.09.2016 a v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 405,21 eur od 21.09.2016 do zaplatenia. Zároveň sa po čiastočnom späťvzatí domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 670,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 670,55 eur od 21.09.2016 do zaplatenia.

4. Rozsudkom zo dňa 14.03.2018, č. k. 11Csp/14/2017-52 súd vo veci rozhodol a to tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 600 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 600,00 EUR od 21.09.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v časti úroku z omeškania uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 670,55 eur od 20.02.2014 do 20.09.2016 a v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 405,21 eur od 21.09.2016 do zaplatenia zastavil. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomere 78 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

5. Po podaní odvolania Krajský súd v Prešove v uznesení zo dňa 30.7.2019 rozsudok súdu 1.inštancie v jeho vyhovujúcej časti zrušil, t.j. vo výroku I. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení uviedol, že oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal s rozhodujúcou skutočnosťou a to, či došlo právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, k zosplateniu pohľadávky na základe zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 45950487, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 20.9.2013 (č.l. 3-5 spisu). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v bode 3 žaloby tvrdil, že vyzval žalovaného k zaplateniu dlžných splátok pred vyhlásením splatnosti úveru a to dňa 24.1.2014 s tým, že ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru upozornil. Následne žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 19.2.2014 úver zosplatnil. Z obsahu spisu nevyplýva, ďalší listinný dôkaz týkajúci sa zosplatenia ani doručenia zosplatenia žalovanému, ktorú skutočnosť žalovaný dôvodne namietal. Navyše v dôsledku postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 358 31 154 došlo k zmene právneho subjektu na strane žalobcu s tým, že následne o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu súd prvej inštancie rozhodol a to uznesením (č.l. 31 spisu). Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu, t.j. právneho nástupcu v konaní v spise na čl. 43, k predčasnemu zosplateniu úveru v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo. Následne právny zástupca právneho nástupcu žalobcu, vzal žalobu späť v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,25% p.a. zo sumy 670,55 eura od 20.2.2014 do 20.9.2016, v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 0,25% p.a. zo sumy 405, 21 eura od 21.9.2016 do zaplatenia a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Súd prvej inštancie postupoval procesne správne, ak z dôvodu späťvzatia žaloby konanie následne sčasti zastavil, ktorá skutočnosť nebola predmetom posúdenia odvolacím súdom, avšak odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na stanovisko právneho zástupcu žalobcu. Rozpor v tvrdení právneho predchodcu žalobcu a právneho nástupcu žalobcu súd prvej inštancie náležite neodstránil, v dôsledku čoho následne náležite neskúmal aktívnu legitimáciu žalobcu v súvislosti s postúpením pohľadávky. Uplatnená námietka žalovaným týkajúca sa nesprávneho posúdenia úkonu právneho predchodcu žalobcu ako zosplatenie a nie odstúpenie, mala za následok aj následné nesprávne posúdenie vznesenej námietky premlčania. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP, a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP. Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bolo porušenie práva strany sporu na spravodlivý proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené článkom 46 a nasl. ústavy. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a činná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, legitímneho očakávania strán, ako aj v súlade s ústavným a eurokonformným výkladom zákona (článok 2 ods. 1, 2, článok 3 ods. 1 Základných princípov CSP). Nevysporiadaním sa s rozhodnou skutočnosťou týkajúcou sa predčasného zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu, resp. posúdením úkonu právneho predchodcu žalobcu súdom, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd prvej inštancie neodstránil rozpor žaloby v bode 3 s vyjadrením právneho zástupcu právneho nástupcu žalobcu v spise na čl. 43, ktorá skutočnosť

následne mala za následok aj nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k ukončeniu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, vo vzťahu k vzneseniu námietky premlčania a v konečnom dôsledku aj v otázke vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorú súd skúma ex offo. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku v rozsahu uplatnenej pohľadávky podľa špecifikácie právnym nástupcom žalobcu v spise na čl. 43 s tým, že je potrebné náležite skúmať ako došlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, či vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, alebo iným úkonom. Z obsahu spisu vyplýva len výzva právneho predchodcu žalobcu na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (č.l. 6 spisu). Odstránenie rozporu v tvrdení žaloby v nadväznosti na tvrdenie a vyjadrenie právneho nástupcu žalobcu je rozhodné pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, posúdenie právneho vzťahu z hľadiska plynutia premlčacej lehoty, ako aj posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

6. Zvyšok nároku žalobcu, t.j. v časti, kde bolo konanie čiastočne zastavené a kde bola žalobca zamietnutá už nie je predmetom konania.

7. Na základe vyššie uvedeného preto súd v súlade s pokynom KS vec opätovne prejednal. Súd sa opätovne zoberal otázkou ukončenia zmluvného vzťahu, či k nemu došlo a ak áno, akým spôsobom.

8. Predmetom tohto konania, tak ostal zvyšok žalobného návrhu, t.j. zaplatenie sumy 600 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.09.2016 do zaplatenia.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou č. 6157962 vrátane všeobecných obchodných podmienok, výzvou pred vyhlásením splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, návrhom na zmenu účastníka zo dňa 25.05.2017 vrátane príloh, odvolaním žalovaného, pôvodnými a novými vyjadreniami žalobcu, a výsluchom žalovaného.

10. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

11. V danej právnej veci súd zistil, že pôvodný veriteľ, pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 20.09.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 600,00 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 36 mesačných splátkach s poistením vo výške 25,57 eur. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 32,00%. RPMN bola 32,00% a Priemerná hodnota RPMN bola 46,06%. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky spoločnosti. Žalovaný podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že je s týmito podmienkami oboznámený, že si ich prečítal.

12. Z vyjadrení žalobcu vyplýva, že konečná splatnosť úvere nastala prirodzeným spôsobom, a to dňa 20.09.2016. Z uvedeného preto vyplýva, že úver bol v čase postúpenia na právneho nástupcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. celý splatný.

13. Listom zo dňa 24.01.2014 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca, len vyzýval žalovaného na úhradu celkovej dlžnej sumy a informoval ho, že ak dlh nevyrovná dôjde k vyhláseniu splatnosti celého dlhu.

14. Súd poukazuje, že po opätovnom prejednaní veci s poukazom na vyjadrenie žalobcu bolo preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu nedošlo, splatnosť celého úveru nastala spôsobom dohnutým v zmluve, teda, dňom 20.09.2016. Pôvodný veriteľ, pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 20.09.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 600,00 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 36 mesačných splátkach s poistením vo výške 25,57 eur, pričom ako vyplýva zo zmluvy, posledná splátka bola splatná dňa v 9 mesiaci roku 2016.

15. Z uvedeného preto vyplýva, že v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania je potrebné posudzovať splatnosť každej splátky samostatne.

16. Počas konania, v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky, došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Súd preto na základe podaného návrhu uznesením pripustil, aby z

konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá sa tak stala aktívne legitimovaná v konaní.

17. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 0,00 eur.

18. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

19. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

21. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2,3,4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j)určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k)požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

l)obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m)v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n)spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o)oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p)obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r)umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s)požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t)požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u)požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v)požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

25. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

29. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

32. Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihládne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa ust. § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

35. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Súd zistil, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

37. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 600,00 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 36 splátkach vo výške 25,57 eur mesačne.

38. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 0,00 eur.

39. Počas konania, v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky, bola následne pohľadávka postúpená na žalobcu, preto je žalobca teraz aktívne legitimovaný v tomto konaní.

40. Žalobca v žalobe neuviedol, z čoho vlastne žalovaná suma pozostáva.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

43. Súd preskúmal predloženú zmluvu o pôžičke, ktorá je vlastne spotrebiteľským úverom v časti dohodnutého úroku. Súd považoval celý úver za bezúročný a zmluvu v časti dohody o úrokoch vyhodnotil za neplatnú.

44. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 32,00 % ročne. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 12,99 % ročne. Výška dohodnutá v zmluve predstavuje skoro trojnásobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

45. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

46. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vyhláška č.87/1995 v § 1 a § 1a. stanovuje limit celkovej odplaty pri spotrebiteľskom úvere a čo je potrebné zahrnúť do odplaty. Uvedené ustanovenie stanovuje, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke. V danom prípade vzhľadom na výšku úrokovej sadzby a odplaty nie sú dodržané citované ustanovenia. Výška RPMN je zjavne nesprávna. Taktiež aj pri spotrebiteľskom úvere platia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie byť výkon práva a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednaní, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

47. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

48. Dobré mravy sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium ktoré obmedzuje subjektívne práva. Pojem dobré mravy nie je definovaný v zákone. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí od prípadu k prípadu sudcovi. Zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktoré je síce v súlade so zákonom, zodpovedná zákonu avšak odporuje dobrým mravom. V praxi sa stáva, že výkon práva je síce formálne v súlade so zákonom, ale jeho cieľom je dosiahnuť iný výsledok, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti predpokladá. Následkom výkonu práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi je neposkytnutie ochrany respektíve odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu potrebného na právneho vzťahu.

49. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

50. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

51. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 32,26% ročne. Úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 12,99%. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.62. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013-63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

52. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 32,26% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu a úroky považoval aj za neprimerané v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

53. Žalovaný vo svojom vyjadrení okrem iného vzniesol aj námietku premlčania. Súd sa preto ďalej zaoberal dôvodnosťou tejto námietky aj v súvislosti so skutočnosťou, či a ako došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu v súlade s pokynom KS vec opätovne prejednal. Súd sa opätovne zaoberal otázkou ukončenia zmluvného vzťahu, či k nemu došlo a ak áno, akým spôsobom. Súd podotýka, že opätovným dokazovaním nebolo preukázané, že by došlo v zmluvnom vzťahu uzavretom so žalovaným od ktorého

si žalobca odvodzuje nárok v tomto konaní k predčasnému ukončeniu odstúpením od zmluvy a ani nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Preto bolo potrebné posudzovať splatnosť každej splátky samostatne.

54. Ako je zrejmé, žaloba bola podaná dňa 13.01.2017. Z uvedeného vyplýva, že splátky splatné pred 13.01.2014 sú premlčané, t.j. splátky splatné od 20.10.2013 do 20.12.2013, ide celkovo o 3 splátok po 16,67 eur (suma istiny pripadajúca na jednu splátku). Žalovaný z nich neuhradil nič.

55. Nepremičané sú splátky od 20.01.2014 do 20.09.2016, ide o 33 splátok. Keďže istina pripadajúca na jednu splátku je 16,67 eur (600/36, ide o orientačný matematický prepočet istiny pripadajúci na jednu splátku), nepremičaný nárok žalobcu na vrátenie dlžnej istiny predstavuje sumu 550,11 eur (33 x 16,67 eur). Z tejto sumy žalovaný taktiež neuhradil nič, presnejšie z celej sumy úveru neuhradil nič.

56. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

57. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

58. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

59. Na základe uvedeného preto súd považoval za dôvodný len nárok žalobcu na zaplatenie nepremičanej istiny z jednotlivých splátok v sume 550,11 eur, tak ako je to vyššie uvedené a zdôvodnené. Premičaný nárok v sume istiny z 3 splátok, ktorý nebolo možné vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalobcovi priznať. Preto žalobu v tejto časti prevyšujúcej sumu 550,11 eur ako nedôvodnú zamietol.

60. Nárok žalobcu na úroky je nedôvodný, pretože ako je to vyššie uvedené výška úroku je rozpore s dobrými mravmi.

61. Preto súd z vyššie uvedených dôvodov žalobe ako dôvodnej vyhovel len v časti o zaplatenie sumy 550,11 eur ako nepremičanej istiny úveru z 33 nepremičaných splátok. Zvyšok nároku žalobcu na zaplatenie istiny z 3 premlčaných splátok, ako je to vyššie uvedené, považoval súd za nedôvodný a zamietol ho.

62. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

63. V konaní bolo preukázané, že žalovaný sa z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností dostal do omeškania. Keďže, ako bolo preukázané, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu nedošlo, žalovaný sa dostal do omeškania po dni splatnosti každej splátky osobitne.

64. Žalobca žiadal úroky z omeškania od 21.09.2016 do zaplatenia, K tomuto dňu už boli, ako bolo preukázané, všetky splátky splatné (splatné boli k 20. dňu v mesiaci) a preto súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo sumy priznaných nepremičaných splátok a zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol. Ak nie je dôvodná istina, nie sú dôvodné ani úroky z omeškania z nej.

65. Pokiaľ ide o žalovaný vznesenú námietku premlčania, súd opätovne poukazuje, že v danej právnej veci nie je možné uplatniť dvojročnú premlčaciu lehotu. Žalovaný žiadnym spôsobom neuviedol, na základe akej skutočnosti by sa mala na tento prípad vzťahovať dvojročná premlčacia, ktorá sa týka bezdôvodného obohatenia. Žiadne odstúpenie od uvedenej zmluvy súdu nedoručil a ani ničím iným

túto skutočnosť v konaní nepreukázal. Na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil. Súd preto prejednal vec v jeho neprítomnosti. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že k predčasnému ukončeniu zmluvy nedošlo.

66. Vykonaným dokazovaním, ako to tvrdí žalovaný, nebolo preukázané, že by došlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalovaný túto skutočnosť nijakým spôsobom v konaní nepreukázal, neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. Preto nemôže v danom prípade platiť dvojiročná premlčacia lehota v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia.

67. V danom prípade nedošlo ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Splatnosť úveru nastala prirodzene, uplynutím splatnosti každej splátky. Preto je súd toho názoru, že v tomto smere sú všetky námietky žalovaného bezpredmetné a nedôvodné.

68. Po preskúmaní danej právnej veci má súd za to, že v danom prípade sa musí uplatniť trojiročná premlčacia lehota, nakoľko ide o zákonnú lehota v zmysle ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že trojiročná premlčacia lehota v danom prípade uplynula len pri troch splátkach, tak ako je to vyššie uvedené. Vzhľadom na uvedené, súd prihliadol na námietku premlčania len čiastočne, tak ako je to vyššie uvedené.

69. Čo sa týka otázky súvisiacej s postúpením pohľadávky, súd poukazuje, že námietky sú tiež nedôvodné. Podľa zákona č. 129/2010 je možné postúpiť pohľadávku.

70. Ustanovenie § 17 stanovuje podmienky postúpenia pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné previesť a postúpiť ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru alebo ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

71. V danom prípade ide o postúpenie podľa ust. § 17 ods. 1 písm. a), t, j. o postúpenie pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

72. V danom prípade tieto podmienky postúpenia boli splnené. Pohľadávka, ktorá je predmetom žaloby a ktorá bola postúpená na žalobcu pôvodným veriteľom bola postúpená zmluvou zo dňa 30.12.2016, na čl. 23 spisu, potom čo už boli všetky splátky dňa 20.09.2016 splatné. O postúpení bol žalovaný informovaný listom zo dňa 21.03.2017 zaslanom poštou, o čom svedčí poštový podací hárok. Zosplatnenie bolo vykonané v súlade so zmluvou a čl. XII obchodných podmienok. Na základe uvedeného preto mohol veriteľ pohľadávku voči žalovanej postúpiť.

73. Ohľadom otázky postúpenia súd poukazuje na rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s jej prílohou č. 3, ktorá potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. vrátane identifikácie postúpenej pohľadávky priložili. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom bolo riadne hmotnoprávne preukázanie aktívnej legitímácie súčasného žalobcu. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Preto sú námietky žalovaného, ktorý namietal postúpenie, v tomto smere nedôvodné.

74. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. Keďže súd žalobe žalobcu vyhovel len čiastočne, žalobca bol úspešný v rozsahu 82% a žalovaný 18%. Úspešnejšiemu žalobcovi v pomere 64% (82% -18%) tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 64%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.